

بررسی اثر مینو سایکلین بر شدت تشنجهای ناشی از کیندلینگ آمیگدال در موش صحرایی

مریم سقاء مازندرانی^(ارائه دهنده مقاله)^۱، سمیرا یزدانی^۱، مرضیه عاطفی^۱، سید مهدی بهشتی نصر*^۲

۱. دانشجوی کارشناسی مامایی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار
۲. مرکز تحقیقات مولکولی سلوی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

زمینه و هدف:

مینوسایکلین علاوه بر اینکه یک داروی ضد التهاب و آنتی بیوتیک است دارای اثرات محافظتی سلولهای عصبی نیز است. با توجه به ارتباط تشنج با مرگ و میر سلوی و التهاب، هدف از این تحقیق بررسی اثر مینوسایکلین بر تشنجهای ناشی از کیندلینگ در موش صحرایی است.

مواد و روش‌ها:

در این مطالعه تجربی ۳ گروه موش صحرایی (۱۸ سر) پس از جراحی استرئوتاکسیک و یک هفته دوره بهبودی، تحریکات کیندلینگ (۲ بار در روز) را دریافت می‌کردند. هر یک از گروههای مذکور پس از کیندل شدن، مینوسایکلین با دوزهای ۵۰ (n=۶) و ۲۵ (n=۵) میلی گرم به ازای یک کیلوگرم حیوان دریافت کردند. مدت زمان امواج تخلیه متعاقب تشنج (Stage 4 Latency; S4L) و مدت زمان تشنج (Stage 5 Duration; S5D) روز تزریق مینوسایکلین با روز قبل (که سالین دریافت بودند) مقایسه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از برنامه آماری Statistica (نسخه ۵/۵) صورت گرفت. از آزمون تجزیه و تحلیل واریانس از نوع Repeated measure و پس آزمون Tukey برای مقایسه درون گروهی و از آزمون t -زوجها برای نمایش اختلاف بین میانگین داده‌ها، استفاده گردید. $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها:

در موشهای کیندلی که دوزهای ۵۰ mg/kg و ۲۵ را دریافت کرده بودند؛ ADD به ترتیب با 88% ($P < 0.001$) و 3% ($P < 0.05$) نسبت به تزریق سالین کاهش معنی دار داشت. S5D با تزریق دوزهای $12/5$ mg/kg، 25 و 50 به ترتیب با $38/3$ ($P < 0.001$), 34 ($P < 0.05$) و 100 ($P < 0.001$) درصد به طور معنی دار کاهش یافت. از بین سه دوز مذکور مینوسایکلین فقط با دوز 50 mg/kg 50 توانست S₄L را با $37/7$ افزایش ($P < 0.05$) و SD را با $85/7$ ٪ کاهش ($P < 0.001$) تحت تأثیر قرار دهد.

نتیجه گیری:

نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد مینوسایکلین موجب کاهش شدت تشنجهای ناشی از کیندلینگ آمیگدال گردید.

واژه‌های کلیدی:

مینوسایکلین، تشنج، کیندلینگ، موش صحرایی